

Ha a sors hosszú élettal ajándékoz meg bennünket, kötelességünk azt bölcsen élni. Nem könnyű és még tenni is kell érte: küzdeni, nem feladni. De mindenekelőtt szeretni kell ezt a földi életet, mert egyszeri és megismételhetetlen. Péntek Elek filozófiai öröksége ez, amelyhez társult és átöröklődött leánya Zsófi génjeibe a könyv iránti ragaszkodás is. Többek között ezekkel a gondolatokkal ajánlja

P. Tófeji Valéria

nyugalmazott tanítónő, költő

Némethné Péntek Zsófia

Paraszsors című kötetét az olvasónak.

A negyvenegy éve Ajkán élő író ötödik könyvének a bemutatója zajlott április 27-én a művelődési ház kiállító termében. Nagy érdeklődés mellett megtartott bemutatót az író két unokájának – Kingának és Mónikának – a hegedűjátéka színesítette. Tartalmasnak ígérkező programon az Őszirózsák Nyugdíjas Klub tagjai szerepeltek *Geier Károlyné, Gázsóné Gráczer Ágota, Temesi Istvánné és Kovács Györgyné*

. A könyvből részleteket olvastak fel, közben

Némethné Kovács Magda

népdal- és nótaénekes, Zsófi barátnője a könyv hangulatát idéző dalokat énekelt, ezzel meglepve, meghatva a közönséget. A könyvbemutatón

Vértes Miklósné Adrienn

konferált, aki elmondta, hogy Zsófi a tsz irodákon eltöltött évtizedek után 23 éve a nyugdíjasok

aktív közösségéhez tartozik. Az Őszirózsák és közben a Lila akác klub tagja.

Az író a bevezetőben hangoztatta, hogy Ajkán nagy tudású helytörténészek élnek, akik igényes munkákat jelentettek meg, de a Somló közelében lévő szülőfalujának történetét még nem dolgozták fel. Ő ezt választotta kutakodásának témájául, a családján keresztül érzelmeket sem mellőzve írt. Főként szülei, azok emberi nagysága előtt állít emléket a kötetben, de fejet hajt szülőfalujában és a Somló vidékén élt barátai emléke előtt is.

Kersner Istvánné Egyed Mária a vidi születésű ajkai tanárnő idézte fel személyes emlékeit Némethné Péntek Zsófi

I kapcsolatban, majd a könyvről néhány számára fontosnak tartott gondolatot hallhattak az érdeklődők.

– Az eddig megjelent 5 kötet nemcsak a vidék büszkesége, hatása messzebb mutató. Az utókor számára megőrizte a falusi lét eseményeit, küzdelmeit, erkölcsi tartását. Hisz a múlt ismerete nélkül nincs tartalmas, élhető jövő. A közmondás szavaival élve: „Gyökértelen fának nem nő koronája.” – mondta a tanárnő, majd folytatta. – Rám legnagyobb hatással az édesapjáról, akit volt szerencsém ismerni, szóló írás volt. Átsüt minden során a szeretet, de mégis a realitás talaján maradva mutatja be a rendkívüli ember szárnyalásait, a megpróbáltatásokból való dacos újrakezdést, küzdelmet. Rá jellemző Hemingway tanítása: „Az ember nem arra született, hogy legyőzzék!” Ezek után felhívta a figyelmet a Paraszt vagyok, parasztnak születtem című szociográfiai részre, amely főként az utókornak szól, bemutatva a paraszti értékeket, az apáról fiúra szálló szokásjogot, a családon belüli szigorú és megbonthatatlan hierarchiát, az íratlan törvények által szabályozott falusi életet.

A kötet nem Ajkát mutatja, be, de rajta keresztül a jelenleg Ajkán élő idetelepültek magukra ismernek, hiszen a többség faluról jött és azt a miliót hagyta maga mögött, ahonnan Zsófi érkezett, amelyről Zsófi írt romantikát sem mellőzve. Ezeket az érzelmeket az ajkaiak magukban hordozzák, s a hozott értékekbe kapaszkodnak, jöhettek bárhonnan is.

Szentesné Bosits Évi Fotók: Györkös Megjelent: [Ajkai Szó 2016. április 30](#)